

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioan. Petri Maffei, Bergomatis, E Societate Iesv,
Historiarvm Indicarvm Libri XVI.**

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ex Alia Eivsdem Ioannis Baptistae Epistola Ad Ioannem Polancum è
Societate Iesu Romam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11473

sumus, nec nobis (quod facile credas) ab occupationibus multum superest otii. itaque subsidio vehementer indigemus. Piis deprecationibus tuis & ceterorum me valde commendo. è Bungo, V. Idus Octobris, MDLXIV.

EX ALIA EIVSDEM IOANNIS BAPTISTÆ EPISTOLA AD IOANNEM POLAN-
cum è Societate Iesu Romam.

NUNC aliqua mihi de Bungensium Christianorum pietate ac deuotione dicenda sunt: que virtus cum semper in iis apparet eximia, tum vero Quadragesima tempore præsertim elucet. nam præteritæ peritatem vitæ priuam, & assidua supplicia voluntaria, Christiani sexta quaque feria frequentissimi in sacram conueniunt ædem: atque vbi de passione Domini peroratum est, extinctis luminibus atrocissimè cuncti sese obruant. Equidem vt primùm interfui, attonitus rei nouitate motusque, prorsus obstupui. Neque verò duntaxat viroborum hoc cultus est: ipsæ quoque mulieres in hanc partem se admodum strenuè atque acriter incitant. quarum nonnullæ cum me summis precibus obsecrarent, sibi vt in templo, sumptis ne dignoscerentur, rilibus tunicis, echinatis globulis ferreis in sua terga sauire iureret, negaui scilicet: primùm id mirus decorum arbitratus: deinde etiam veritus, ne si ad ceteram austeritatem & penitentiam, quæ se ipsæ præne conficiunt, verberum quoque tormentum accesserit, certum adirent vitæ discrimen. id ipsum graui admodum & senes a me magnopere contenderunt. Iam verò sacra hebdomada officia, quo animi sensu ac lacrymis; Paschalia autem solennitas quanto animi gaudio, atque hominum multitudine celebrari dici vix potest. Nec sanè minor est Natalium feriarum gratitudo & celebritas. quin etiam pia simul & iucunda per eos dies miracula committuntur, Iustrius aliquot actionibus è sacra littera lapponico versu descriptis: quæ poemata Christiani magno bono memoriter hauriunt, namque ea ratione & magnam partem litterarum partem addiscunt, & hisce carminibus idem concinendis, profanas cantiones, quibus antea assueverunt paulatim dediscunt. Nam quid ego de Confessionibus dicam? in genere ita solertes accuratique sunt, vt aliud nil egisse videantur in vita. Quibusdam ego, id vehementer optantibus, per interpretem aures præbui: quorum nonnulli scriptam Confessionem

suam secum attulerant. Credas mihi affirmanti velim, quotidianas me sesquianni totius (tam diu enim sacerdote caruerant) recognitiones actionum suarum, quæ examina dicimus, in iis scriptis liquidò comperisse: ea dispositione atque ordine in commentarium crimina suis quæque diebus notata retulerant, cum ante id tempus octavo vel quintodecimo quoque die Sacramentum Confessionis obire consuessent, quæ mihi eorum diligentia eo laudabilior videretur, quòd ex mediocribus interuallis peccata ritè confiteri haud ita difficile duxerim: ipsorum verò octodecim mensium errata in temporum seriem digesta proferre, id verò in primis mirandum est. Quid quæris? contritione sua animique cædore ita me sibi obligarunt, vt cum Christo Domino ingentes & agam & habeam gratias, quòd me in hæc loca perduxerit; tum etiam tibi plurimum R.P. vel eo nomine debeam, quòd auctoritate studioque tuo perfectum est, vt aliqua mihi pars demandaretur huiusce tam fructuosæ prouinciæ: quam ego vt ex instituto ac spiritu nostræ Societatis geram, peto abs te, vt infirmitatē meā tuis ad Deū precibus ac sacrificiis subleues. è Bungo, vi. Idus Octo. MDLXIV.

LVDOVICI FROII AD SOCIOS IN
INDIAM.

No proximo, Vocoxiura vico ab hostibus concremato & exciso, Cosmus Turrianus cum Ludouico Almeida & Iacobo Consaluo officii causa cōquisitus à Christiano quodam nobili viro, Tacaxim oppidum Regis Bungensis æger nauis deuectus est. Ego autem ab Antonio Firandensi viro Principe accersitus, Cosmi iussu Tacaxumani contendi febris frigori-
busque vexatus, quæ me quatuor menses malè habuerunt. Eodē venit post mensē Ioannes quoque Fernandus. Insulani sunt numero trecenti circiter & quinquaginta, Christiani omnes, quorum quibus licuit, aduenienti mihi nauigiolis obuiam prodire, ceteris in littore præstolantibus, quorum omnium quanta sit pietas atque religio, ex eo facilè iudicabis, quòd bis in nocte ad Dominum deprecandum, Christive tormenta necemque secū reputandam, surgere è lectulo consueuerunt. Quin etiā primis tenebris multi cum se in preces fuderunt, ad mediam vsque noctem in ea cogitatione suimet penè obliti persistunt. Pyxidiculam ego cerearum agni cœlestis imaginū, quas Romæ summus Pōtifex cōsecra-